

er tilstrækkelige ressourcer til at støtte op om de unge, der påbegynder en uddannelse. RV, SF og EL noterer sig, at regeringen garanterer disse unge ret til støtteforanstaltninger, men er bekymret over, at der tilsyneladende ikke forudsættes et forøget ressourcebehov som følge heraf. RV, SF og EL noterer sig, at regeringen via svar på spørgsmål har garanteret, at adgangen til de to vigtige forberedende forløb i produktions-skolerne og den forberedende voksenuddannelse ikke påvirkes af lovforslaget. Dette er afgørende, og præciseringen heraf bør nævnes eksplicit i bekendtgørelsen, når reglen træder i kraft.

Endvidere kunne man ønske sig, at regeringen tog hånd om et andet afgørende problem, der forhindrer mange unge med anden etnisk baggrund i at gennemføre en uddannelse, nemlig diskriminationen i forbindelse med praktik. Undervisningsministeriet har oplyst, at blot 5 pct. af de eksisterende uddannelsesaftaler på erhvervsuddannelserne omfatter indvandrere og efterkommere heraf, mens disse udgør ca. 20 pct. af de praktikpladsløse og i december udtalte lederen af automekanikeruddannelsen på Erhvervsskolen Hamlet i Hillerød, at når skolen sender et nyt hold lærlinge ud i praktik efter grundforløbet, sidder der altid en flok tilbage uden uddannelsesaftaler. »I ni ud af ti tilfælde er det elever med anden etnisk baggrund, der sidder tilbage«. Tal, som BAT-kartellet har offentliggjort i februar, afslører den samme diskrimination af unge med anden etnisk baggrund inden for byggefagene. Disse forhold afhjælper uddannelsespligten ingenlunde.

RV, SF og EL finder det endelig grotesk, at kommunen på ubestemt tid kan gøre kontanthjælpen tilbagebetalingspligtig for unge, der springer fra en uddannelse uden »rimelig« grund. Dette fører til en stigmatisering af de svageste unge, som har brug for støtte og vejledning – ikke en økonomisk pisk over hovedet.

RV, SF og EL mener, at der er et stort behov for nye, personrettede initiativer, der kan fremme integrationen af etniske minoriteter på arbejdsmarkedet. Derfor beklager RV, SF og EL, at integrationskontrakten ikke indeholder et eneste nyt initiativ eller aktivitet, men at der udelukkende er tale om, at et nyt bureaukrati i form af et sagsomslag om allerede eksisterende aktiviteter.

RV, SF og EL beklager, at de kommunale sagsbehandlere nu skal bruge tid på at indberette oplysninger til staten, som den allerede har i de mangfoldige registre, der indberettes til under Integrationsministeriet og Beskæftigelsesministeriet. Det er oplyst, at der afsættes 35 kr. pr. sag til udarbejdelse af status på integrationskontrakterne, hvilket i sig selv er et vidnesbyrd om det manglende potentiale i forslaget. RV, SF og EL finder det ganske uklart, hvad konsekvenserne bliver for udlændinge, som ikke deltager de foreslåede 85 pct. i alle aktiviteter, men i øvrigt er velintegrerede.

RV, SF og EL frygter, at konsekvensen af denne yderligere bureaukratisering af integrationsindsatsen bliver langsommere integration.

RV, SF og EL er til gengæld positive over for den såkaldte »nye chance til alle«, hvor kommunerne skal vende bunken af sager, der har ligget længe, for at få sat en indsats i gang. RV, SF og EL stiller sig dog kritisk over for den komplicerede og administrativt tunge tilskudsmodel, der er en del af forslaget. RV, SF og EL mener, at det sender et meget uheldigt signal, at de kommuner, der hidtil har klaret indsatsen dårligst, får den største andel af midlerne, mens de effektive kommuner, der lever op til lovens krav, straffes. Endvidere konstaterer RV, SF og EL, at regeringen i sine svar har ladet forstå, at den ikke vil følge loven, for så vidt angår tildelingen af midler – idet fordelingen fastlægges før den 1. juli 2006, som er den dato, der fremgår af lovforslaget.

RV, SF og EL kan ikke støtte lovforslaget, da den sociale og ligestillingsmæssige slagside er så stor, at integrationen samlet set må forventes at blive sat tilbage. Det Radikale Venstre har dog stillet tre ændringsforslag, der tilsammen vil løse nogle af de mest åbenlyse problemer med 300-timers-reglen, og RV, SF og EL håber, at flertallet bag integrationsaftalen vil støtte disse forbedringer.

Siumut, Tjóðveldisflokkurinn, Fólkaflokkurinn og Inuit Ataqatigiit var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.